

نگرشی بر معماری کودکان

علی دشتی شفیعی^{۱*}، لیدا انصاری^۲، رزگار سلیمی^۳

۱- دکترای معماری، دانشگاه ونیز - ایتالیا ۱۳۵۵ استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه شمال آمل

آدرس: تهران، تهران، قیطریه

Ali_shafii_7@yahoo.com

۲- کارشناس معماری، دانشگاه شمال - آمل ۱۳۹۲

آدرس: تهران، تهران، پاسداران

Lida_a9@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی ناپیوسته معماری دانشگاه شمال آمل

آدرس: سقز، کردستان، شهرک کردستان

rezgarsalimi@yahoo.com

چکیده

نیم میلیارد از جمعیت کنونی دنیا کودکان هستند. که هر ساله بنا به دلایلی همچون جنگ، بیماری، فقر و اذیت و آزار بدنی و جنسی و... تلف می شوند. واز خلاقیت و استعداد کودکی خود محروم می مانند. کودک با همان حس کنجکاوی خود دنبال چراهاست م همین امر باعث می شود که کودک فضاها و اشیاء پیرامون خود را لمس و احساس کند و این باعث شده است تا معماران طراحان و مربیان و... فضاهایی متناسب با روح و روان کودک به وجود آورند و کودک از آن احساس خشنودی و نشاط کند.

هدف از نگارش این مقاله اهمیت دادن به فضای زندگی کودکان و حضور فیزیکی آنها است. به طور کلی حضور کودک در منابع مربوطه به کودکان بسیار اندک است و جادارد نوعی بازنگری در نظریات مربوط به کودک که عموماً دهها سال پیش تنظیم شده اند آن هم با دخالت دادن بیشتر خود کودکان انجام پذیرد تا کودک از انگیزه های کودکانه ی خود بهره کامل بگیرد و آن رویا های کودکانه خود را به دنبال کند.

واژگان کلیدی: کودک، طراحی فضای کودکانه، معماری کودکانه، خلاقیت.